

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 471

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 1 iulie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
295.		428.	3
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha.....		— Decret pentru trecerea în rezervă a unui general de brigadă din Ministerul Apărării Naționale.....	
425.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha.....	2	Decizia nr. 212 din 15 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002	3-7
★	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		722.	7
		— Hotărâre privind unele precizări pentru importul benzinei și motorinei.....	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 24 aprilie 2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 25 aprilie 2003, cu următoarele modificări:

— **Articolul unic va avea următorul cuprins:**

„Articol unic. — Termenele de 30 aprilie 2003 și 30 iunie 2003, prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 22 noiembrie 2002, aprobată prin Legea nr. 133/2003, se prorogă până la data de 31 august 2003 și, respectiv, până la data de 31 octombrie 2003.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 30 iunie 2003.
Nr. 295.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită, în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2003 pentru prorogarea unor termene prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2002 privind acordarea gratuită,

în anul 2003, a unui ajutor în îngrășăminte chimice producătorilor agricoli care au în proprietate teren arabil în extravilan, în suprafață totală de până la 2,5 ha, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 27 iunie 2003.
Nr. 425.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru trecerea în rezervă a unui general de brigadă
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 43 alin. 1 lit. a) și ale art. 85 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 iulie 2003, domnul general de brigadă Ion Tudor Pascu se trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 27 iunie 2003.
Nr. 428.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 212

din 15 mai 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului
și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități
administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților,
modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002**

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, excepție ridicată de Camera de

Comerț și Industrie Iași în Dosarul nr. 31.328/2002 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal răspunde Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic Nicoleta Neagu, Ministerul Justiției, prin șef serviciu Olga Suba, și Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin director general Alina Ana Balaciu și avocat Victor Tănăsescu, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând următoarele: Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului sunt instituții publice înființate prin lege sau prin alte acte normative, sub controlul Ministerului Justiției și al instanțelor judecătorești, iar terenurile și clădirile în care acestea își desfășoară activitatea aparțin domeniului public. Așa fiind, se consideră că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 41 alin. (2) și nici cele ale art. 135 alin. (1) și (6),

iar emiterea ordonanței de urgență criticate a fost determinată de necesitatea eliminării imediate a deficiențelor constatate în activitatea registrului comerțului.

Reprezentantul Ministerului Justiției solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată: potrivit Legii nr. 26/1990, încă de la înființare registrul comerțului este instituție cu caracter de utilitate publică, activitate independentă, norme proprii de organizare și funcționare. Tot prin lege se desemnează sursele de venit, spațiile și baza materială necesare desfășurării activității. Rezultă că, potrivit opțiunii legiuitorului, Oficiul registrului comerțului a fost întotdeauna un serviciu public de sine stătător, iar nu parte componentă a camerelor de comerț și industrie, astfel că, sub aceste aspecte, modificările introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002 nu au relevanță. Subordonarea Oficiului, prin ordonanțele criticate, Ministerului Justiției a avut în vedere rolul determinant al judecătorului în activitatea de înscriere în registrul comerțului a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este obligatorie; funcționarea eficientă a acestui serviciu public este asigurată de stabilirea prin lege a surselor de venit necesare, precum și a bazei materiale aferente, astfel că, în mod legal și echitabil, la desprinderea oficiilor de camerele de comerț și industrie s-a determinat și cota lor de contribuție la achiziționarea bunurilor din dotare, fără ca prin aceasta să opereze o naționalizare a patrimoniului camerelor; adoptarea ordonanței de urgență a fost determinată de necesitatea eliminării imediate a deficiențelor constatate în activitatea oficiilor registrului comerțului.

Reprezentanții Oficiului Național al Registrului Comerțului solicită, de asemenea, respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând următoarele: potrivit legii, activitatea registrului comerțului este de utilitate publică, iar sursa de venituri provine din sumele rămase la dispoziția acestuia din taxele și tarifele percepute pentru serviciile prestate, după executarea obligației de plată a cotelor convenite Oficiului Național al Registrului Comerțului și Ministerului Justiției. În aceste condiții, întrucât prin lege camerele de comerț și industrie sunt obligate să asigure condițiile materiale necesare funcționării eficiente a unui serviciu public, între ele și oficiile registrului comerțului nu există raporturi de subordonare; modalitățile legale prin care o activitate cu caracter de utilitate publică poate fi desfășurată de o persoană juridică de drept privat sunt concesiunea și închirierea, iar în materia registrului comerțului, reglementarea concesiunii în favoarea camerelor de comerț și industrie rezultă implicit din prevederile Legii nr. 26/1990; așa fiind, din interpretarea sistematică a prevederilor legale, la data încetării contractului de concesiune bunurile cu care au fost dotate oficiile registrului comerțului devin bunuri de retur, iar în ceea ce privește bunurile realizate de acestea după asigurarea cheltuielilor necesare funcționării lor, dispozițiile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002 respectă principiul referitor la protecția dreptului de proprietate și principiul echității; oportunitatea și caracterul urgent al actelor normative criticate sunt determinate de necesitatea salvagardării acestui serviciu public, cu consecința directă și imediată a menținerii încrederii comercianților în funcționarea, în condiții optime, a instituției registrului comerțului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 31.328/2002, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002.** Excepția a fost ridicată de Camera de Comerț și Industrie Iași într-o cauză având ca obiect constatarea dreptului său de proprietate asupra bunurilor dobândite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 „este un act de naționalizare veritabil al proprietății private, care nu-și găsește consacarea în actuala Constituție, fiind incompatibilă cu noul stat de drept” și deci contrară art. 15 alin. (2), art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și art. 1, 480, 481, 942, 948 și 1411 din Codul civil. Se arată că ordonanța criticată dispune divizarea unei persoane juridice de drept privat (Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București) prin efectul legii și transmiterea unei părți a patrimoniului acesteia unei persoane de drept public (Oficiul Național al Registrului Comerțului), ceea ce aduce „grave prejudicii pentru activitatea Camerelor, periclitând funcționarea și chiar existența acestora și implicit îndeplinirea scopurilor legale și statutare ale acestora”. De asemenea, mai susține că sunt încălcate și prevederile constituționale ale art. 114 alin. (4), „pentru lipsa situației de urgență”.

Judecătoria Iași consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată. În acest sens, în esență, apreciază că dispozițiile art. VI și VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 „contravin normelor constituționale cuprinse în art. 41, care consacră dreptul de proprietate ca drept fundamental a cărui conservare constituie unul dintre scopurile societății organizate statal”. Desprinderea unei părți din patrimoniul camerelor de comerț și trecerea bunurilor respective în proprietatea publică sunt neconstituționale, în condițiile în care „modurile de transfer al dreptului de proprietate sunt reglementate de legea civilă în mod limitativ și nu includ o asemenea posibilitate”. Tot astfel, consideră că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, referitoare la obligativitatea încheierii protocoalelor sau contractelor de închiriere cu privire la spațiile proprietate a camerelor, sunt contrare art. 41 din Constituție și art. 480, 481, 942, 948 și 1411 din Codul civil, ale căror prevederi consacră principiul consensualismului în raporturile de drept civil. De asemenea, consideră că adoptarea ordonanței criticate nu este justificată de existența unui caz excepțional, așa încât este încălcat și art. 114 alin. (4) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, în esență, arată că prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, se stabilește că bunurile din dotarea Oficiului Național al Registrului Comerțului, a oficiilor registrului comerțului și a birourilor unice constituie, în limita aportului lor la dobândirea respectivelor bunuri, patrimoniul Oficiului Național al Registrului Comerțului. Așa fiind, în raport cu modul de constituire a patrimoniului — din taxele percepute de oficiile registrului comerțului pentru operațiile efectuate și care, potrivit evidențelor Ministerului Finanțelor Publice, le-au acoperit cheltuielile de organizare și funcționare și au înregistrat importante excedente — „nu se pune problema unei confiscări și, cu atât mai puțin, a unei naționalizări”. Arată că, „în aceeași ordine de idei”, susținerea referitoare la închirierea obligatorie și fără limită de timp a imobilelor acestor camere este neconformă cu reglementarea la care se face trimitere. În legătură cu neconstituționalitatea art. VII din ordonanță, consideră că aceste dispoziții „conferă deplină libertate de a contracta camerelor de comerț și industrie, neimpunându-se nici o restricție ori condiționare”, și lasă la latitudinea lor „acceptarea (sau refuzul) de a asigura — contra unei chirii — spațiile pe care le-au utilizat oficiile registrului comerțului și birourile unice”. În ceea ce privește referirea la încălcarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție, „care explicitează noțiunea urgenței în procesul de legiferare prin ordonanțe de urgență a Guvernului”, consideră că „exigența emiterii unei ordonanțe de urgență a fost determinată de necesitatea eliminării imediate a deficiențelor constatate în activitatea oficiilor registrului comerțului și a neîncrederii crescânde a comercianților față de eficiența modului de organizare anterior adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002, de natură să afecteze relațiile comerciale specifice economiei de piață”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, modificată prin art. V, VI și VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002. Aceste din urmă prevederi au următorul cuprins:

— Art. V: „(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență bazele de date, aplicațiile de întreținere și utilizare a acestora, necesare în vederea ținerii și administrării registrelor comerțului de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, respectiv oficiile registrului comerțului de pe lângă camerele de comerț și industrie teritoriale, și funcționării birourilor unice din cadrul

camerelor de comerț și industrie teritoriale, precum și documentele care privesc activitatea acestora se preiau de către Ministerul Justiției — Oficiul Național al Registrului Comerțului și de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între reprezentanții Ministerului Justiției și cei ai camerelor de comerț și industrie teritoriale.

(2) Modul de utilizare de către Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și de către camerele de comerț și industrie teritoriale a informațiilor cuprinse în bazele de date se stabilește pe bază contractuală sau prin protocol.”;

— Art. VI: „(1) Bunurile aflate în dotarea Oficiului Național al Registrului Comerțului, a oficiilor registrului comerțului și a birourilor unice constituie, în limita aportului acestora la dobândirea bunurilor respective, patrimoniul Oficiului Național al Registrului Comerțului și vor fi folosite potrivit destinației stabilite.

(2) Determinarea aportului prevăzut la alin. (1) se va realiza pe baza datelor furnizate de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se efectuează prin protocol încheiat între reprezentanții Ministerului Justiției și cei ai Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și, respectiv, ai camerelor de comerț și industrie teritoriale.”;

— Art. VII: „(1) În cazul spațiilor care nu fac parte din patrimoniul Oficiului Național al Registrului Comerțului, constituit potrivit art. VI alin. (1), Oficiul Național al Registrului Comerțului, oficiile registrului comerțului și birourile unice vor folosi sediile existente pe bază de contract de închiriere sau protocol, încheiat între reprezentanții Ministerului Justiției și cei ai camerelor de comerț și industrie ori, după caz, cu persoanele care au dreptul de proprietate asupra imobilelor, până la identificarea unor sedii corespunzătoare pentru funcționarea registrului comerțului.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care spațiile care fac parte din patrimoniul Oficiului Național al Registrului Comerțului sunt insuficiente pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a activității.”

În opinia autorului excepției, aceste prevederi de lege încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 41 alin. (2), art. 135 alin. (1) și (6) și ale art. 114 alin. (4) din Constituție, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 1, 480, 481, 942, 948 și 1411 din Codul civil.

Prevederile din Constituție menționate au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”;

— Art. 41 alin. (2): „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”;

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) Statul ocrotește proprietatea. [...]”

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”;

— Art. 114 alin. (4): „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.”

Art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, invocat, de asemenea, ca fiind încălcat, are următorul cuprins: „1. Orice persoană are dreptul la proprietate, atât singură cât și în asociere cu alții.

2. Nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține:

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, „*Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, organizat pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României*“. Aceste dispoziții au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, în sensul că „*Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, organizată în subordinea Ministerului Justiției*“. Ca urmare, dispozițiile art. V, VI și VII din aceeași ordonanță de urgență, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, stabilesc că bazele de date, aplicațiile de întreținere și utilizare a acestora, necesare în vederea ținerii și administrării registrelor comerțului de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, respectiv oficiile registrului comerțului de pe lângă camerele de comerț și industrie teritoriale, documentele care privesc activitatea lor, precum și bunurile aflate în dotarea Oficiului Național al Registrului Comerțului, a oficiilor registrului comerțului și a birourilor unice, care constituie, în limita aportului acestora la dobândirea lor, patrimoniul Oficiului Național al Registrului Comerțului, se preiau de către Ministerul Justiției — Oficiul Național al Registrului Comerțului și de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între reprezentanții Ministerului Justiției și cei ai camerelor de comerț și industrie teritoriale. Prin aceste prevederi, în esență, în opinia autorului excepției, ordonanța de urgență criticată „este un act de naționalizare veritabil a proprietății private, care nu-și găsește consacarea în actuala Constituție, fiind incompatibilă cu noul stat de drept“, ceea ce încalcă art. 15 alin. (2), art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și art. 1, 480, 481, 942, 948 și 1411 din Codul civil.

În legătură cu aceste susțineri Curtea constată că, astfel cum s-a arătat, conform prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/1990, modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, instituție publică cu personalitate juridică, organizată în subordinea Ministerului Justiției, iar conform art. 9 din aceeași lege, modificat, oficiile registrului comerțului se organizează în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului și funcționează pe lângă fiecare tribunal. De asemenea, în temeiul art. 11 din aceeași lege, modificat, pentru operațiunile efectuate oficiul registrului comerțului percepe taxe și tarife stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice. Din coroborarea dispozițiilor de lege menționate rezultă că registrul comerțului desfășoară o activitate de interes public, încredințată Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului, ca autorități publice, la dispoziția persoanelor interesate de situația economico-financiară a comercianților. Existența serviciilor publice înființate prin lege sau prin alte acte normative poate înceta, în mod simetric, tot prin lege sau alte acte normative. Tot astfel, activitatea desfășurată de un serviciu public poate fi încredințată unei autorități statale sau unei persoane private ori poate fi transferată în gestiunea unei autorități statale de sine stătătoare, împreună cu bunurile provenite din propriile venituri și necesare funcționării sale. Așadar, modificarea art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, constând în organizarea Oficiului Național al Registrului Comerțului în

subordinea Ministerului Justiției, iar nu pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, reprezintă o opțiune a legiuitorului ce nu constituie, așa cum susține autorul excepției, divizarea acestei din urmă persoane juridice. Oficiul Național al Registrului Comerțului nu a fost nici potrivit redactării anterioare a textului parte constitutivă a Camerei de Comerț și Industrie a României, ci un serviciu public organizat pe lângă aceasta, ca o structură de sine stătătoare. Reglementarea serviciului public al registrului comerțului nu este supusă regulilor dreptului civil, ci normelor de drept administrativ, potrivit cărora între serviciul public și baza sa materială există o legătură substanțială. Așa fiind, în cauză nu sunt incidente dispozițiile constituționale privind dreptul de proprietate nici cu privire la constituirea patrimoniului Oficiului Național al Registrului Comerțului din bunurile aflate în dotarea oficiului, a oficiilor registrului comerțului și a birourilor unice, în limita aportului lor la dobândirea bunurilor și pentru a fi folosite potrivit destinației stabilite. Existența acestor bunuri în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București ar constitui o depășire a obiectului de activitate al acesteia. De altfel, orice altă soluție ar duce la îmbogățirea fără justă cauză a camerelor de comerț și industrie, care și-ar însuși pe această cale, în mod ilegal, bunuri provenite din venituri bugetare. Mai mult, potrivit pct. I.29 din anexa la Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea instituțiile publice aparțin domeniului public, ele neputând intra pe nici o cale în proprietatea unei persoane juridice de drept privat.

Pe de altă parte, în ceea ce privește veniturile rezultate din activitatea desfășurată de serviciul public, de regulă, acestea sunt venituri bugetare, în măsura în care ele nu sunt utilizate pentru funcționarea serviciului public. Așa fiind, regula este aplicabilă și în cauză, iar prin aceasta nu se încalcă prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București neavând un drept de proprietate asupra bunurilor aflate în dotarea Oficiului Național al Registrului Comerțului, a oficiilor registrului comerțului și a birourilor unice.

Față de cele arătate rezultă că prevederile art. V, VI și VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, nu contravin art. 41 alin. (2) din Constituție și nici principiului neretroactivității legii consacrat de dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2).

Dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere art. 135 alin. (1) din Constituție, ci, dimpotrivă, ocrotesc proprietatea comercianților din România, și nici alin. (6) al aceluiași articol, referitor la inviolabilitatea bunurilor proprietate privată, deoarece, în cauză, bunurile nu aparțin domeniului privat al statului, ci, prin natura juridică a instituției care le administrează, aparțin domeniului public.

Pentru aceleași argumente Curtea nu reține invocarea încălcării, prin textele vizate de excepția de neconstituționalitate, a prevederilor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul la proprietate al oricărei persoane.

În legătură cu susținerea referitoare la încălcarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora, „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu*“, din punctul de vedere al Guvernului, Curtea reține că „exigența emiterii

unei ordonanțe de urgență a fost determinată de necesitatea eliminării imediate a deficiențelor constatate în activitatea oficiilor registrului comerțului și a neîncrederii crescânde a comercianților față de eficiența modului de organizare anterior adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002, de natură să afecteze relațiile comerciale specifice economiei de piață“.

În sfârșit, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor art. 1, 480, 481, 942, 948 și 1411 din Codul civil. Sub acest aspect, Curtea, ca instanță de contencios constituțional, nu se pronunță asupra conformității unor acte normative între ele, problema corelării normative, fiind o cerință de tehnică legislativă, excedând competenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2002, excepție ridicată de Camera de Comerț și Industrie Iași în Dosarul nr. 31.328/2002 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele precizări pentru importul benzinei și motorinei

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Începând cu data de 1 august 2003, importul motorinei și benzinei se face numai cu respectarea standardelor naționale, după cum urmează:

- la motorină — SR EN 590/2002;
- la benzină — SR EN 228/1997 și a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 415/2003 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea calității benzinelor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 25 iunie 2003.
Nr. 722.

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38 (telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92 (telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro